



Lodyha je nadzemní nedřevnatý stonek bylin, který nese listy (na rozdíl od stvolu). Listy nejsou jen na jedné části stonku – jsou rozmístěny po celé jeho délce, stonek navíc přetrvává jen jedno vegetační období. Je to nejčastější druh stonku, mezi rostliny s tímto stonkem patří hluchavka, mák polní, kopřiva, mochna.

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Lodyha>

Stvol je bezlistý a nevětvený stonek některých vyšších rostlin nesoucí květ nebo květenství. Vzniká prodloužením posledního článku stonku. Naopak níže postavené články bývají velmi krátké a z jejich uzlin vyrůstá přízemní listová růžice, to je případ rostlin jako jsou pampeliška lékařská, hyacint, prvosenka jarní, vraní oko a další cévnaté rostliny.

Toto fyziologické uspořádání rostlině umožňuje vystavit květy do větší výšky, než je zbytek její zelené nadzemní části, což má pro rostlinu velký praktický význam zejména pro opylování (ať už větrem, prostřednictvím hmyzu či jinak) i následný širší rozptyl již uzrálých semen.

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Stvol>

Stéblo je dutý, zřídka i plný stonek trav a obilnin, tedy rostlin z čeledě lipnicovitých, včetně obilí. Je rozdělený zpevňujícími kolénky s přisedlými, dlouze pochvatými listy se souběžnou žilnatinou. U některých rostlin, např. bambusů, bývá stéblo dřevnaté nebo je vyplněno dužinou.

Uschlá stébla obilnin, tj. sláma, se odpradáвна používala k výrobě užitkových předmětů, a to na různé ošatky nebo slaměné košíky. Využívalo se také jejich tepelně-izolačních vlastností. V současné době se z ní vyrábějí především dekorační předměty. Pro člověka byla sláma důležitá také pro "výrobu" chlévského hnoje, který byl před obdobím průmyslových hnojiv pro svůj obsah, hlavně dusíku, ceněným hnojivem.

<https://cs.wikipedia.org/wiki/St%C3%A9blo>